

MARSALL LÁSZLÓ

Jucika meg én

*Hogy Jucika meg én 953-ban a Pártház
folyosóján Vörös Meteor mezben?
Hogy én Jucikával az öltözőben
a langyos télikabátok mögött?
Hogy Jucika meg én a funér-lemezzel
Különített martfűi Cikta alagsorában?
Hogy én Jucikával a gőzös zuhanyozóban
Vattával tömött pisztolytáskával?
Hogy Jucika meg én az éppen bekulcsolt
parancsnoki illembely mögött?
Hogy én Jucikástúl döngettem a lemezt
és leesett vattástúl egy pisztolytáska?
Hogy én Jucikával összetámaszkodtam
tíz perccel a melegítés előtt?
Hogy Jucika meg én párbajra hívtuk
a halott Generalisszimusz emlék-képét?
Hogy én Jucikával a Fegyelmi bizottság
színe előtt majdnem szemérmetlenül?
Hogy Jucika mondta – én még róla is
lemondanék ha megdönthetném
a világcsúcsot magasugrásban?
Hogy Jucika? Meg én*

Tiéd a Vízterem

*A megtörténtet újra megidézni,
s meg nem történtté tenni, rá jogot
vénülésem szerzette, vízivészi
emlékedből már diplomás vagyok:*

*doctor mortis, átallok belenézni
ős-pocsolyába, ahol bugyborog,
hogy kiemelhető vala a vélt szív,
ki félálomban bennem hánytorg.*

*Míg vízzel teli kamrád ajtaját
bádog kannával hasztalan verem,
nem pattantja ki már a túlnyomás,*

*nem vágnak benne csipkerózsa fát,
– bimbaja rohad, bogyót nem terem –
a vízé vagy s Tiéd a víz-terem.*

ILLYÉS GYULA